

Դանիելի Գիրքը — Տասնութերորդ համար

Ժամը

Jeff Pippenger

2023-12-13

Ներշնչանքը հստակորեն ցույց է տալիս, որ Դանիելի գրքի երրորդ գլուխը ներկայացնում է Կիրակնօրյա օրենքը Միացյալ Նահանգներում: Եսայիա մարգարեի գրքի քսաներեքերորդ գլխում Տյուրոսի պոռնիկը, որ պոռնկություն է գործում երկրի թագավորների հետ, այն նույն պոռնիկն է Հայտնության գրքում, որ պոռնկություն է գործում երկրի թագավորների հետ: Հայտնություն տասնյոթերորդ գլխում այդ պոռնիկի ճակատին գրված է. «Մեծ Բաբելոն»:

Եվ կինը հագած էր ծիրանի և կարմիր գույն, և զարդարված էր ոսկով, թանկարժեք քարերով ու մարգարիտներով՝ իր ձեռքում ունենալով մի ոսկե գավաթ՝ լի պղծություններով և իր պոռնկության պիղծ բաներով: Եվ նրա ճակատի վրա գրված էր մի անուն՝ «ԽՈՐՀՈՒՐԴ, ՄԵԾ ԲԱԲԵԼՈՆԸ, ՊՈՌՆԻԿՆԵՐԻ ԵՎ ԵՐԿՐԻ ՊՂԾՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՄԱՅՐԸ»: Հայտնություն 17:4, 5.

1950 թվականից առաջ անգլերեն բառարանները ճիշտ կերպով նույնացնում էին այս երկու համարներում ներկայացված կնոջը՝ որպես Հռոմեական կաթոլիկ եկեղեցի: Մութ դարերից հետո, կաթոլիկ հալածանքների պատճառով, որոնք իրականացվեցին 538-ից մինչև 1798 թվականները, ամբողջ աշխարհը գիտեր, որ Հռոմեական եկեղեցին այն պոռնիկն էր, որ պոռնկություն է գործում երկրի թագավորների հետ: Անկախության հռչակագիրը կազմվեց որպես կաթոլիկության իշխանության մերժում, ինչպես նաև այն երկրային թագավորների իշխանության մերժում, որոնք անսուրբ հարաբերություններ էին հաստատել պոռնիկի հետ: Եսայի քսաներեքերորդ գլուխը ցույց է տալիս, որ այդ պոռնիկը պիտի մոռացվեր: Հայտնության տասնյոթերորդ գլխի պոռնիկի սահմանումը՝ որպես Կաթոլիկ եկեղեցի, դուք երբեք չէիք գտնի ոչ մի ժամանակակից որոնողական համակարգում, որովհետև Աստծու Խոսքը երբեք չի ձախողվում, և Աստծու Խոսքն ասում է, որ նա պիտի մոռացվեր:

Եվ պիտի լինի այն օրը, որ Տիրոսը մոռացության պիտի մատնվի յոթանասուն տարի՝ մեկ թագավորի օրերի համեմատ. յոթանասուն տարիների ավարտից հետո Տիրոսը պիտի երգի պոռնիկի պես: Վերցրո՛ւ քնար, շրջի՛ր քաղաքով, ո՛վ մոռացված պոռնիկ. քաղցր եղանակ հանի՛ր, շատ երգեր երգի՛ր, որպեսզի քեզ հիշեն: Եվ պիտի լինի, որ յոթանասուն տարիների ավարտից հետո Տերը պիտի այցելի Տիրոսին, և նա պիտի վերադառնա իր վարձքին ու պիտի պոռնկություն անի երկրի երեսի վրա եղող աշխարհի բոլոր թագավորությունների հետ: Եվ նրա առևտուրն ու նրա վարձքը սրբություն պիտի լինեն Տիրոջը. դրանք չեն գանձվի և չեն պահվի, որովհետև նրա առևտուրը պիտի լինի նրանց համար, ովքեր բնակվում են Տիրոջ առաջ՝ բավականաչափ ուտելու և ամուր հագուստ ունենալու համար: Եսայիա 23:15–18.

Աստծո Խոսքը երբեք չի ձախողվում, և 1798 թվականից ի վեր պոռնիկը մոռացված է եղել, բայց վերջին օրերում նա պիտի հիշվի: Նա հիշվում է, երբ Աստծո յոթերորդ օրվա շաբաթը հարձակման է ենթարկվում, և դա Տասը պատվիրաններից այն միակ պատվիրանն է, որ միշտ պետք է հիշվեր: Նա հիշվում է, երբ վերցնում է իր քնարը, շրջում քաղաքում և քաղցր եղանակներ ու բազմաթիվ երգեր է հնչեցնում: Նա իր երգերը երգում է յոթանասուն տարվա վերջում, որոնք մեկ թագավորի օրերն են: Թագավորը, ըստ Դանիելի երկրորդ գլխի, թագավորություն է:

Եվ ուր էլ բնակվեն մարդկանց որդիները, դաշտի գազաններն ու երկնքի թռչունները նա քո ձեռքն է տվել և քեզ իշխող է կարգել նրանց բոլորի վրա: Դո՛ւ ես այս ոսկե գլուխը: Դանիել 2:38.

«Գլուխ»-ը կամ «թագավոր»-ը երկուսն էլ թագավորության խորհրդանիշներ են: Այն թագավորությունը, որ ներկայացված է «մեկ թագավորի օրերով», Միացյալ Նահանգներն են: Միացյալ Նահանգները իր մարգարեական իշխանությունը որպես երկրային գազան սկսեց, երբ 1798 թվականին մահացու վերքը հասցվեց Բաբելոնի պոռնիկին: Այն շարունակում է մնալ աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորությունը մինչև կիրակնօրյա օրերը: Աստվածաշնչյան մարգարեության բառացի այն թագավորությունը, որ իրականում իշխեց յոթանասուն տարի, Բաբելոնն էր:

Ահա, ես պիտի ուղարկեմ ու վերցնեմ հյուսիսի բոլոր ազգատոհմերը,— ասում է Տերը,— և Բաբելոնի թագավոր Նաբուգոդոնոսորին՝ իմ ծառային, և պիտի բերեմ նրանց այս երկրի վրա, նրա բնակիչների վրա և շուրջբոլոր այս բոլոր ազգերի վրա, և պիտի լիովին կործանեմ նրանց ու նրանց դարձնեմ սարսափի, սուլոցի և հավիտենական ամայությունների առարկա: Ավելին, պիտի վերացնեմ նրանց միջից ուրախության ձայնը և ցնծության ձայնը, փեսայի ձայնը և հարսի ձայնը, աղացքարերի ձայնը և ճրագի լույսը: Եվ այս ամբողջ երկիրը պիտի դառնա ամայություն և սարսափ. և այս ազգերը պիտի ծառայեն Բաբելոնի թագավորին յոթանասուն տարի: Եվ պիտի լինի, երբ յոթանասուն տարիները լրացած լինեն, ես պիտի պատժեմ Բաբելոնի թագավորին և այն ազգին,— ասում է Տերը,— նրանց անօրենության համար, նաև Քաղղեացիների երկիրը, և այն պիտի դարձնեմ հավիտենական ամայություններ: Երեմիա 25:9–12.

Բառացի Բաբելոնը իշխեց յոթանասուն տարի՝ նախատիպավորելով վերջին օրերի այն թագավորությունը, որը պետք է տիրի խորհրդանշական յոթանասուն տարի: Բաբելոնի թագավոր Նաբուգոդոնոսորը երեք անգամ հարձակվեց Հուդայի վրա: Առաջին հարձակումը Հովակիմի դեմ էր, և այդ ժամանակ սկսվեցին Երեմիայի մարգարեության յոթանասուն տարիները: Դրանք ավարտվեցին Բաղթասարի մահով, երբ Աստված պատժեց «Բաբելոնի թագավորին», ինչպես յոթանասուն տարիների սկզբում պատժել էր Հովակիմ թագավորին: Մարգարեական այն թագավորությունը, որը ներկայացված է որպես «մեկ թագավորի օրեր» (մեկ թագավորություն), այսինքն՝ «յոթանասուն տարի», Բաբելոնն էր, իսկ աստվածաշնչյան մարգարեության այն թագավորությունը, որը իշխում է խորհրդանշական յոթանասուն տարիների ընթացքում, այն ժամանակ, երբ

Տյուրոսի պոռնիկը մոռացության է մատնված, Հայտնություն տասներեքի երկրի գազանն է: Աստվածաշնչյան մարգարեության հինգերորդ վեցերորդ թագավորության անցումը 1798 թվականին այն ճշմարտության մասն է, որ Հովհաննեսը պատկերում է Հայտնություն գրքի տասներեքերորդ գլխում:

Եվ ես կանգնեցի ծովի ավազի վրա և տեսա մի գազան, որ ելնում էր ծովից՝ ունենալով յոթ գլուխ և տասը եղջյուր, և նրա եղջյուրների վրա՝ տասը պսակ, իսկ նրա գլուխների վրա՝ հայհոյության անունը: ... Եվ ես տեսա մեկ այլ գազան, որ ելնում էր երկրից, և նա ուներ երկու եղջյուր՝ գառան նման, և խոսում էր վիշապի պես: Հայտնություն 13:1, 11.

Ծովեզրը, որի վրա Հովհաննեսը կանգնած էր Հայտնության տասներեքերորդ գլխում, ներկայացնում է 1798 թվականը:

«Այն ժամանակ, երբ Պապականությունը, իր գործությունից զրկված, հարկադրված եղավ դադարեցնելու հալածանքը, Հովհաննեսը տեսավ մի նոր իշխանություն, որ ելնում էր՝ արձագանքելու վիշապի ձայնին և շարունակելու նույն դաժան ու հայհոյական գործը: Այս իշխանությունը, վերջինը, որ պատերազմելու է եկեղեցու և Աստծո օրենքի դեմ, ներկայացված է գառանման եղջյուրներ ունեցող մի գազանով: Դրան նախորդող գազանները ելել էին ծովից, իսկ սա ելավ երկրից՝ ներկայացնելով այն ազգի խաղաղ վերելքը, որի խորհրդանիշն էր նա՝ Միացյալ Նահանգները»: Signs of the Times, February 8, 1910.

Ծովից ելնող գազանը ծովի ավազով առանձնացված էր երկրի գազանից: Աստվածաշնչյան մարգարեության հինգերորդ թագավորությունը 1798 թվականին (ծովափին) ներկայացնում էր անցյալի պատմությունը, իսկ վեցերորդ թագավորությունը ապագայի պատմությունն էր: Միլլերականները չտեսան այս ճշմարտությունը: Ուիլյամ Միլլերին տրվել էր խորաթափանցություն՝ հեթանոսության վիշապային իշխանության և նրա հարաբերության վերաբերյալ այն հաջորդ թագավորության հետ, որը ներկայացված է որպես կաթոլիկության գազան: Հայտնություն տասներեքը բացում է կեղծ մարգարեի պատմությունը, այսինքն՝ այն երեք գործություններից երրորդին, որոնք աշխարհը տանում են դեպի Արմազեդոն: Պատմությունը սկսվում է 1798 թվականի ծովափին:

Միացյալ Նահանգներն իր պատմությունը սկսում է գառան խորհրդանիշով, բայց իր պատմությունն ավարտում է՝ խոսելով որպես վիշապ: Երկրային գազանի իշխանության խորհրդանշական յոթանասուն տարիների պատմությունը ներկայացված է Հայտնության տասներեքերորդ գլխի մեկ համարում, որովհետև այդ համարը նույն նախադասության մեջ նույնականացնում է երկրային գազանի թե՛ սկիզբը, թե՛ ավարտը:

Եվ ես տեսա մի այլ գազանի, որ ելնում էր երկրից, և նա ուներ երկու եղջյուր՝ գառան պես, և խոսում էր վիշապի պես: Հայտնություն 13:11.

Երբ Միացյալ Նահանգները խոսում է վիշապի պես, այն ընդունում է Կիրակնօրյա օրենքը: Նախքան այն կիրականացնի կիրակնօրյա երկրպագության պարտադրումը,

բողոքականության ուրացող եկեղեցիները կմիավորվեն և քաղաքական վերահսկողություն կվերցնեն ուրացած կառավարության վրա՝ կազմելով գազանի պատկերը: Երբ ներշնչանքը նույնացնում է (և դա անում է բազմիցս), որ Նաբուգոդոնոսորի կողմից ոսկե պատկերի նվիրման արարողությունը ներկայացնում է Կիրակնօրյա օրենքը, այն նշանավորում է երկրի գազանի յոթանասուն խորհրդանշական տարիների ավարտը: Դանիելի գրքի առաջինից երրորդ գլուխները ներկայացնում են Հայտնության տասնչորսերորդ գլխի երեք հրեշտակների պատգամները: Երրորդ հրեշտակը կենդանի ճշմարտություն է դառնում Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ:

Մարգարեական առումով Դանիելի գրքի առաջինից երրորդ գլուխները ներկայացնում են Հայտնության տասներեքերորդ գլխի երկրի գազանի յոթանասուն խորհրդանշական տարիները: Առաջին գլխում ներկայացված սննդակարգային փորձությունը, ինչպես նաև Հովակիմի խորհրդանշիշը, ցույց են տալիս, որ առաջին գլուխը մարգարեաբար սկսվում է առաջին հրեշտակի զորացման պահին՝ կամ 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին, կամ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին՝ երրորդ հրեշտակի պատմության մեջ:

Բաբելոնը այն ազգն է, որ իշխեց յոթանասուն տարի, և այդ տարիները ներկայացնում են Միացյալ Նահանգների պատմությունը: Բաբելոնի յոթանասուն տարիները չավարտվեցին մինչև Նաբուգոդոնոսորի ոսկե արձանի նվիրագործումից շատ հետո, սակայն մարգարեաբար այն յոթանասուն խորհրդանշական տարիները, որ Եսայիան գործածում է քսաներեքերորդ գլխում, ավարտվում են Դանիելի երրորդ գլխում: Երբ Նաբուգոդոնոսորի նվագախումբը նվագում է նվիրագործության արարողության երաժշտությունը, գազանի դրոշմը պարտադրվում է, և այդ ժամանակ Տյուրոսի ու Բաբելոնի պոռնիկը սկսում է իր երգերը երգել երկրի թագավորներին, մինչդեռ ուխտադրուժ Իսրայելը խոնարհվում և պարում է:

Նաբուգոդոնոսոր թագավորը ոսկե արձան կանգնեցրեց, որի բարձրությունը վաթսուն կանգուն էր, իսկ լայնությունը՝ վեց կանգուն. և այն կանգնեցրեց Դուրայի դաշտում՝ Բաբելոնի գավառում: Այն ժամանակ Նաբուգոդոնոսոր թագավորը հրաման ուղարկեց, որպեսզի հավաքվեն իշխանները, կուսակալները, զորապետները, դատավորները, գանձապետները, խորհրդականները, շերիֆները և գավառների բոլոր իշխանավորները՝ գալու Նաբուգոդոնոսոր թագավորի կանգնեցրած արձանի նվիրագործությանը: Այն ժամանակ իշխանները, կուսակալները և զորապետները, դատավորները, գանձապետները, խորհրդականները, շերիֆները և գավառների բոլոր իշխանավորները հավաքվեցին Նաբուգոդոնոսոր թագավորի կանգնեցրած արձանի նվիրագործությանը, և կանգնեցին Նաբուգոդոնոսորի կանգնեցրած արձանի առաջ: Այն ժամանակ մի մունետիկ բարձրաձայն կանչեց. «Ձեզ է պատվիրվում, ո՛վ ժողովուրդներ, ազգեր և լեզուներ, որ այն պահին, երբ լսեք շեփորի, սրինգի, քնարի, պարկապզուկի, սաղմոսարանի, դուլսիմերի և ամեն տեսակ երաժշտության ձայնը, ընկնեք և երկրպագեք այն ոսկե արձանին, որ Նաբուգոդոնոսոր թագավորը կանգնեցրել է: Իսկ ով չընկնի և չերկրպագի, նույն ժամին պիտի նետվի բոցավառ կրակե հնոցի մեջ»: Ուստի այն ժամանակ, երբ բոլոր ժողովուրդները լսեցին շեփորի, սրինգի,

քնարի, պարկապգուկի, սաղմոսարանի և ամեն տեսակ երաժշտության ձայնը, բոլոր ժողովուրդները, ազգերը և լեզուները ընկնելով՝ երկրպագեցին այն ոսկե արձանին, որ Նաբուգոդոնոսոր թագավորը կանգնեցրել էր: Դանիել 3:1–7:

Այն «Ժամանակին», կամ նույն այդ «Ժամին», որը Միացյալ Նահանգներում կիրականորյա օրենքն է, յուրաքանչյուր ոք, ով կհրաժարվի երկրպագել ոսկե պատկերին, «կզգվի բոցավառ կրակե հնոցի միջի մեջ»: Հին Կտակարանում միակ գիրքը, որ պարունակում է «Ժամ» թարգմանված բառը, Դանիելի գիրքն է: Երբորդ գլխում «Ժամ» բառը ներկայացնում է գազանի դրոշմի գալուստը: «Ժամ» բառը չորրորդ գլխում նաև ներկայացնում է առաջին հրեշտակի պատգամը, որովհետև այնտեղ այն խորհրդանշում է Նաբուգոդոնոսորին տրված նախազգուշացումը Աստծո դատաստանի գալիք «Ժամի» մասին:

Այնժամ Դանիելը, որի անունը Բաղտասասար էր, մեկ ժամ ապշահար մնաց, և իր մտքերը խռովեցին նրան: Թագավորը խոսեց ու ասաց. «Բաղտասասար՝ թող երազը կամ դրա մեկնությունը քեզ չխռովեցնի»: Բաղտասասարը պատասխանեց ու ասաց. «Տե՛ր իմ, թող այդ երազը լինի քեզ ատողների համար, և դրա մեկնությունը՝ քո թշնամիների»: Դանիել 4:19:

Դանիելը Նաբուգոդոնոսորին ներկայացրեց Աստծո դատաստանի իր գալիք ժամի մասին նախազգուշացումը, որը Նաբուգոդոնոսորը հետագայում մերժեց: Չորրորդ գլխում հիշված «Ժամը», երբ այդ գլխում կրկին գործածվում է, ապա ներկայացնում է այն «Ժամը», երբ դատաստանը հասավ: Միլլերիտական պատմության մեջ չորրորդ գլխի առաջին «Ժամը» կներկայացներ առաջին հրեշտակի գալուստը 1798 թվականին: Այդ լուրը կատարվեց, երբ քննիչ դատաստանը սկսվեց 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին: Չորրորդ գլխի «Ժամը» նախ գալիք դատաստանի մասին պատգամի խորհրդանիշ է, իսկ ապա գործածվում է որպես այն խորհրդանիշը, որ դատաստանը հասել է: «Ժամ» բառի առաջին գործածությունը ներկայացնում է 1798 թվականը և առաջին հրեշտակի գալուստը, իսկ երկրորդ գործածությունը ներկայացնում է 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ը և երրորդ հրեշտակի գալուստը:

Այդ նույն ժամին իսկ այդ բանը կատարվեց Նաբուգոդոնոսորի վրա. և նա մարդկանց միջից վտարվեց, և խոտ էր ուտում ինչպես եզները, և նրա մարմինը թրջվում էր երկնքի ցողով, մինչև որ նրա մազերը աճեցին ինչպես արծիվների փետուրներ, և նրա եղունգները՝ ինչպես թռչունների ճանկեր: Դանիել 4:33.

Ուստի չորրորդ գլխի «Ժամը» խորհրդանիշ է թե՛ 1798, թե՛ 1844 թվականների, որոնք «յոթ ժամանակների» երկու անեծքների ավարտական կետերն են՝ Իսրայելի հյուսիսային թագավորության (սկսած մ.թ.ա. 723-ից) և հարավային թագավորության (սկսած մ.թ.ա. 677-ից) դեմ: Այդ երկու անեծքները, որոնք ներկայացնում են երկու հազար հինգ հարյուր քսան տարվա ցրումն ու ստրկությունը, ներկայացնում են Աստծո առաջին և վերջին բարկության իրագործումը Իր ուխտադրուժ ժողովրդի դեմ: Երկուսն էլ սկսվեցին Աստծո դատաստանով, և դրանց համապատասխան ավարտները ներկայացնում են Աստծո մոտեցող քննական դատաստանի նախազգուշացնող լուրը, կամ քննական դատաստանի գալուստը: «Յոթ ժամանակների» երկու դատաստանների

ավարտով ներկայացված այդ երկու դատաստաններն էլ Դանիելի չորրորդ գլխում ներկայացված են «ժամ» բառով:

Միլլերական պատմության մեջ «ժամը» ներկայացնում է շաբթման սկիզբը վախճանի ժամանակում՝ 1798 թվականին, երբ եկավ առաջին հրեշտակը, իսկ չորրորդ գլխում երկրորդ «ժամը» ներկայացնում է շաբթման ավարտը, երբ երրորդ հրեշտակը եկավ 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին: Առաջին հրեշտակի միլլերական շաբթումը կրկնվում է երրորդ հրեշտակի շաբթման մեջ, ուստի չորրորդ գլխում «ժամ» բառի երկու գործածություններն էլ նշում են նաև վախճանի ժամանակը՝ 1989 թվականին, և նաև շուտով եկող Կիրակնօրյա օրենքը: Առաջին հրեշտակի միլլերական շաբթումը հայտարարեց քննչական դատաստանի բացվելը, իսկ երրորդ հրեշտակի շաբթումը հայտարարում է Աստծո գործադիր դատաստանի բացվելը, որը ընթացակարգային է՝ սկսվելով Կիրակնօրյա օրենքից և շարունակվելով ու սաստկանալով մինչև Քրիստոսի Երկրորդ Գալուստը:

Մենք կշարունակենք մեր ուսումնասիրությունը Դանիելի երրորդ գլխի շուրջ և «ժամ» բառի մեր քննությունը կավարտենք հաջորդ հոդվածում:

Ահա, ես ձեզ ուղարկում եմ ինչպես ոչխարներ՝ գայլերի մեջ. ուրեմն եղե՛ք իմաստուն՝ ինչպես օձերը, և անվնաս՝ ինչպես աղավնիները: Բայց զգո՛ւյ՜ջ եղեք մարդկանցից, որովհետև ձեզ կմատնեն ատյաններին, և ձեզ կծեծեն իրենց ժողովարաններում. և իմ պատճառով դուք կուսակալների ու թագավորների առաջ կբերվեք՝ ի վկայություն նրանց և հեթանոսների դեմ: Բայց երբ ձեզ մատնեն, մի՛ հոգացեք, թե ինչպես կամ ինչ պիտի խոսեք, որովհետև հենց այն ժամին ձեզ կտրվի, թե ինչ պիտի խոսեք: Որովհետև ոչ թե դուք եք խոսողները, այլ ձեր Հոր Հոգին է, որ խոսում է ձեր մեջ: Եվ եղբայրը եղբորը կմատնի մահվան, և հայրը՝ որդուն. և որդիները կեղնեն իրենց ծնողների դեմ ու նրանց կմահանացնեն: Եվ իմ անվան համար դուք բոլորից ատված պիտի լինեք. բայց ով մինչև վերջ համբերի, նա պիտի փրկվի: Բայց երբ ձեզ հալածեն այս քաղաքում, փախե՛ք ուրիշը, որովհետև ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, Իսրայելի քաղաքները չեք հասցնի շրջել, մինչև որ Մարդու Որդին գա: Աշակերտը իր վարդապետից բարձր չէ, ոչ էլ ծառան՝ իր տիրոջից: Աշակերտին բավական է, որ լինի ինչպես իր վարդապետը, և ծառային՝ ինչպես իր տերը: Եթե տանտիրոջը Բեեղզեբուղ են կոչել, առավել ևս՝ նրա տան անդամներին: Ուրեմն մի՛ վախեցեք նրանցից, որովհետև ծածուկ ոչինչ չկա, որ չհայտնվի, և գաղտնի ոչինչ, որ չիմացվի: Ինչ որ ձեզ ասում եմ խավարում, խոսեցե՛ք լույսի մեջ, և ինչ որ լսում եք ականջին, քարոզեցե՛ք տանիքների վրա: Եվ մի՛ վախեցեք նրանցից, որ մարմինն են սպանում, բայց հոգին սպանել չեն կարող. այլ առավելապես վախեցե՛ք նրանից, ով կարող է և՛ հոգին, և՛ մարմինը կորստյան մատնել գեհենում: Մատթեոս 10:16–28: